

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אלא, כי איצטריך עליה - היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי.													◇
ואי בעית אימא: אתיא בהיקישא מדרבי יונה													◇
אמר קרא: (ויקרא י"ה) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו	דאמר רבי יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:												◇
הוקשו כל העריות כולן לאשת אה, מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין - כתב רחמנא עליה.													◇
מכדי כל עריות איכא לאקושינהו לאשת אח ואיכא לאקושינהו לאחות אשה, מאי חזית דאקשת לאחות אשה? אקשינהו לאשת אח	רב אחא מדפתי לרבינא:												ז
איבעית אימא: לקולא וחומר - לחומר מקשינן.													!
איבעית אימא: הכא תרי איסורי והכא תרי איסורי, ותרי מתרי ילפינן, אבל הכא חדא איסורא, ותרי מחדא לא ילפינן.													!
ערוה גופא לא צריכא קרא, דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, כי איצטריך קרא - למיסר צרה.	רבא:												◇
וערוה לא צריכא קרא?													ז
אין לי אלא היא	והא תניא:												◇
משום צרתה.													!
והא קתני: אין לי אלא הן													◇
משום צרותיהן.													!
(דברים כ"ה) ולקח ולקחה, (דברים כ"ה) ויבם ויבמה - לאסור צרות ועריות	ת"ש, רבי:												◇
אימא: לאסור צרות של עריות.													!
והא תרי קראי קנסיב ליה, מאי לאו חד לערוה וחד לצרה													ז
לא, אידי ואידי לצרה, חד למיסר צרה במקום מצוה, וחד למישרי צרה שלא במקום מצוה													!
מאי טעמא?													^
ויבם ויבמה - במקום ייבום הוא דאסירא צרה, שלא במקום ייבום שריא צרה.													!
מתנלי נמי דיקא	רב אשי:												◇
חמש עשרה נשים פטורות מצרותיהן	דקתני:												◇
ואילו פטורות ופטורות לא קתני, שמע מינה.													■
ומאי שנא ערוה דלא צריכא קרא? דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, צרה נמי לא תיבעי קרא, משום דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת													ז
צרה נמי לא איצטריך קרא, כי איצטריך קרא למישרי צרה שלא במקום מצוה	רב אחא בר ביבי מר לרבינא, ה"ק משמיה דרבא:												◇
מאי טעמא?													^
אמר קרא: עליה, במקום עליה הוא דאסירא, שלא במקום עליה שריא.													◇
אימא: ערוה גופיה שלא במקום מצוה תישתר?	רמי בר חמא לרבא:												◇
ולאו קל וחומר הוא? במקום מצוה אסירא, שלא במקום מצוה שריא?	[רבא]												◇
צרה תוכיח, דבמקום מצוה אסירא, ושלא במקום מצוה שריא	אמר ליה: [רמי בר חמא]												ז
עליך אמר קרא: בחייה, כל שבחייה.	אמר ליה: [רבא]												!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
האי בחייה מיבעי ליה למעוטי ליה לאחר מיתה	[רמי בר חמא]	‡											
ההיא - (ויקרא י"ח) מואשה אל אחותה נפקא.	[רבא]	!											
אי מואשה אל אחותה, ה"א נתגרשה שריא, ת"ל: בחייה, כל שבחייה, דא"ג דנתגרשה - לא	[רמי בר חמא]	‡											
תרי קראי כתיבי, כתיב אשה אל אחותה לא תקח לצרור, וכתל לגלות ערותה, דחדא משמע, הא כיצד? במקום מצוה - שתיהן אסורות, שלא במקום מצוה - היא אסורה וצרתה מותרת.	אלא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה דרבא:					!					◊		
איפוך אנא: במקום מצוה - היא אסורה וצרתה מותרת, ושלא במקום מצוה - שתיהן אסורות								‡					
א"כ, לא יאמר עליה.													!
ממאי דהאי עליה לאיסורא? דלמא להתיירא, וה"ק רחמנא: אשה אל אחותה לא תקח לצרור - לא היא ולא צרתה שלא במקום עליה, אבל במקום עליה - שתיהן מותרות	רב אשי לרב כהנא:												‡
א"כ, לגלות ערוה דחדא היכי משכחת לה? אי במקום מצוה - שתיהן מותרות, אי שלא במקום מצוה - שתיהן אסורות.													!
גופא, רבי אומר: ולקח ולקחה, ויבם, ויבמה - לאסור צרות ועריות.	[רבי]												■
מידי צרות כתיבא הכא? ועוד, צרות מלצרור נפקא													‡
לצרור מפיק ליה רבי לכדרכי שמעון.													!
צרה הכא כתיב?													‡
ה"ק: א"כ, לימא קרא ולקח, מאי ולקחה? כל היכא דאיכא תרי לקוחין, דאי בעי נסיב האי, ואי נסיב האי - שריא, ואי לא - תרווייהו אסירין ויבמה - במקום ייבום הוא דאסירא צרה, שלא במקום ייבום - שריא צרה.													!
ורבנן, האי ולקחה מאי עבדי ליה?													‡
מיבעי להו לכדרכי יוסי בר חנינא													!
ולקחה - מלמד שמגרשה בגט ומחזירה, ויבמה - על כרחא.	דאמר רבי יוסי בר חנינא:												■
ורבי?													‡
דרכי יוסי בר חנינא - מלאשה נפקא, על כרחא - מיבמה יבא עליה נפקא.	[רבי]												!
ורבי, האי עליה מאי עבדי ליה?													‡
מיבעי ליה לכדתניא: אין חייבין ב"ד - אלא על דבר שזונו כרת ושגגתו חטאת, וכן המשיח, ולא בעבודת כוכבים - אלא על דבר שחייבין על זונו כרת ושגגתו חטאת	[רבי]												■